

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-17238
Otsuse kuupäev 19.03.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Osaühing EUROPARK ESTONIA (10811490)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ei nõustu tema sõidukile 24.10.2024 Tallinnas, Osmussaare 15 parkimisalal määratud leppetrahviga ja soovib trahvisumma 40€ tagastamist. Trahv on määratud parkimistasu maksmata jätmise eest.

Tarbija leiab, et tasulist parkimist tähistavad märgid on puudulikud. Tarbijale on arusaamatu, millisel hetkel ta sisenes autoga tasulisele parkimise alale.

Kaupleja seisukoht:

Kauplejale jääb Tarbija käsitus, et parkimiskorraldus on arusaamatult märgistatud täielikult arusaamatuks.

Kaupleja on juba pretensiooni vastuses selgitanud, milline on Kaupleja opereeritav parkimisala, ja et peasisesõit kogu alasse ei kuulu parkimisalasse ning lisanud selleks selgitava joonise. On tavapärane, et näiteks peateelt maha pöörates hõlmab maa-ala erinevaid kinnisasju neil on erinevad sissepääsud ja kus ei kehti ühesugune liikluskorraldus või muud tingimused.

Kehtivat juhtimisõigust omav sõidukijuht peab teadma, et märgi mõjuala ei alga ainult

liikluskorraldusvahendi tagant ja selle alt läbi sõites, vaid võib olla määratud ka teisiti, sh suunanooltega.

Komisjoni põhjendus:

Tarbija ei nõustu temale tasulisel parkimisalal määratud leppetrahviga ja soovib trahvisumma 40€ tagastamist. Trahv on määratud parkimistasu maksmata jätmise eest.

Tarbija leiab, et tasulist parkimist tähistavad märgid on puudulikud. Tarbijale on arusaamatu, millisel hetkel ta sisenes autoga tasulisele parkimise alale.

Komisjon on tutvunud tarbija ja kaupleja seisukohaga, esitatud tõenditega, sh tarbija poolt salvestatud videomaterjaliga ning leiab, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele alljärgneval põhjusel.

Parkimist korraldab liikluseaduse § 186 lg 4 kohaselt teeomanik või teehoiu korraldamise eest vastutav isik liiklusemärgide, teemärgiste ning muude liikluskorraldusvahendite abil. Kaupleja tasulise parkimisalale on üles pandud mõjualamärgid nr 38.

Vastavalt majandus- ja kommunikatsiooniministri 22.02.2011 määrusele nr 12 „Liiklusemärgide ja teemärgiste tähendused ning nõuded fooridele“ § 10 lg-le 1 kehtestab märk 38 märgil näidatud liikluskorra kogu alal ja lõike 2 kohaselt märgiga 38 kehtestatud liikluskorra lõpetab märk 39. Tasulise parkimise alasse sisenenud mootorsõiduki juhil tuleb parkimisel liiklusemärgidega arvestada. Majandus- ja kommunikatsiooniministri 27.06.2011 määruse nr 58 „Mootorsõidukijuhi teadmiste, oskuste ja käitumise liiklusalased kvalifikatsiooninõuded“ § 2 punkti 1 kohaselt peab juht teadma liiklusereegleid – eelkõige liiklusemärke, teemärgiseid ja märguandeid. Kuivõrd vaidlusalune piirkond oli mõjualamärgiga tähistatud, siis ei olnud selle mõjuala sees iga üksiku parkimisplatsi osa tähistamine tasulist parkimist lubava liiklusemärgiga vajalik, mõjualamärk kehtib kogu piirkonna kohta. Õigusaktidest ei tulene nõuet, et tasulise parkimise alasse kuuluvatele tänavatele tuleks igale poole välja panna tasulist parkimisala tähistavad liikluskorraldusvahendid. Ka kohtupraktikas on leitud, et puudub kohustus tasulise parkimise ala sisse paigutada täiendavaid tasulist parkimist reguleerivaid liikluskorraldusvahendeid. Vastasel juhul muutuks mõjuala märgi kasutamine sisutuks (Tallinna Ringkonnakohtu jõustunud 19.12.2013 kohtuotsus asjas nr 3-12-755). Komisjon mõnab, et praegusel juhul nõuab tasulise parkimisala regulatsiooni järgimine keskmisest kõrgemat hoolsust, kuid mõjualalõppu tähistava märgi nr 39 puudumine tarbija pargitud kohas ei võimalda komisjonil avaldust rahuldada.

Tarbija videomaterjalist on tuvastatav, et sõiduteelt kaubanduskeskuse juurde keerates paikneb tarbija sõiduki ees mõjualamärk nr 38, mis osundab noolega paremas suunas, tähistades mõjuala kogu külgneva ala ulatuses põhjusel, et vahepeal puudub mõjuala lõpetav märk nr 39. Järelikult on tegemist mõjualaga, mis kehtib kogu ala ulatuses ning väär on arusaam, et mõjuala mingil hetkel lõppes. Komisjon mõnab, et kaubanduskeskuse sissepääs võib jätta küll mulje, et mõjuala on lõppenud, sest keskuse sissepääsu uste ees parkimiskohti ei ole, kuid tegelikkuses kehtib mõjuala kogu ala ulatuses, kuni parkimisplatsi lõpuni.

Komisjon ei saa nõustuda tarbija seisukohaga, mille kohaselt pidi tarbija sõitma mõjuala märgi alt läbi. Mõjuala kehtivus ei eelda tingimata märgist möödumist. Nii on ka praegusel juhul. Mõjuala

kehtivuse suuna määrab nool mõjualamärgil, mis osundab tarbija poolt kasutatud sissesõidukohast paremale. Sissesõidust paremale parkis auto ka tarbija. Järelikult ei saanud ega pidanudki tarbija enda sõidukiga mõjualamärgi alt sõitma läbi.

Parkides sõiduki parklasse nõustub sõidukijuht parkimistingimustega. Parkimistingimuste infotahvlid on tüüptingimused ja lepingu osa VÕS § 37 lg 1 kohaselt. Tulenevalt lepingu sõlmimise viisist võis sõidukijuht tüüptingimuste olemasolule eeldada ning ta võis nende sisust teada saada. Riigikohus on märkinud, et määrav ei ole tingimuste sisuga tegelik tutvumine, vaid võimalus nende sisust teada saada ehk võimalus nendega tutvuda (vt Riigikohtu Tsiviilkolleegiumi 23.03.2011.a otsus asjas nr 3-2-1-2-11, p 13). Parkimistingimuste eiramise korral on kaupljal õigus väljastada leppetrahv.

Kaupleja poolt kehtestatud parkimistingimuste kohaselt loetakse sõiduki parklasse sisenemisel sõidukijuhi ja parklaoperaatori vahel sõlmituks leping, mille kohaselt kohustub sõidukijuht kasutama parklat parkimistingimustes ettenähtud tingimustel (VÕS § 8 lg 2). Parkimistingimused on näidatud infotahvilil parklas. Kui sõidukijuht pargib sõiduki või liikleb parklas, eirates parkimistingimustes sätestatud korda, on sõidukijuhil kohustus parklaoperaatori nõudmisel kooskõlas parkimislepinguga leppetrahv tasuda (VÕS § 158 lg 1).

Kohustuse rikkumine ei ole vabandav, puudub olukord, kus leppetrahvi nõuda ei või (VÕS § 160). Tarbija vastuväited ei ole sellised, mis vabandaks kohustuse rikkumist VÕS § 103 lg 2 mõttes. VÕS § 103 lg 2 kohaselt kohustuse rikkumine on vabandav, kui võlgnik rikkus kohustust vääramatu jõu tõttu. Vääramatu jõud on asjaolu, mida võlgnik ei saanud mõjutada ja mõistlikkuse põhimõttest lähtudes ei saanud temalt oodata, et ta lepingu sõlmimise või lepinguvälise kohustuse tekkimise ajal selle asjaoluga arvestaks või seda väldiks või takistava asjaolu või selle tagajärje ületaks. Tarbija poolt avalduses esitatud väiteid ei ole võimalik pidada vääramatuks jõuks.

Lähtudes ülaltoodud põhjendustest, jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/